ANUL FOTBALISTIC INTERNAȚIONAL 1978/79 — NICI UN PUNCT DE ONOARE DIN CINCI POSIBILE!

1 ECHIPA NAȚIONALĂ,

fără un cadru tehnico-tactic, fără un real suport sufletesc,

OGLINDĂ A REALITĂȚILOR DIN FOTBALUL NOSTRU

Sezonul 1978—79 al echipei naționale s-a încheiat în ziua de 1 iunie, la Berlin. Urmînd succesiunea toamnă — primăvară, a campionatelor noastre, să facem un bilanț al tricolorilor :

11 octombrie 1978	București	ROMÂNIA — POLONIA	1—0	
25 octombrie 1978	București	ROMÂNIA — IUGOSLAVIA	3—2	(C.E.)
15 noiembrie 1978	Valencia	SPANIA — ROMÂNIA	1—0	(C.E.)
13 decembrie 1978	Atena	GRECIA — ROMÂNIA	2—1	
19 decembrie 1978	Tel Aviv	ISRAEL — ROMÂNIA	1—1	
21 martie 1979	București	ROMÂNIA — GRECIA	3—0	
4 aprilie 1979	Craiova	ROMÂNIA — SPANIA	2—2	(C.E.)
1 iunie 1979	Berlin	R.D.G. — ROMÂNIA	1—0	

Acest palmares este concretizat în următoarea linie :

ROMÂNIA 8 3 2 3 11—9 8

Cu alte cuvinte, o linie de 50 la sută, linia paharului pe jumătate plin sau pe jumătate gol...

Dacă această linie de palmares este oarecum acceptabilă, deși se situează sub procentajul general al echipei naționale...

ROMÂNIA 306 126 75 105 533—495 327

... impresia că echipa națională a avut un sezon cu JOCURI PREDOMINANT SLABE este aproape unanimă. Mai mult decît atît. Absența oricărei surprize este și ea simptomatică. Cam toate rezultatele acestui palmares erau previzibile, inclusiv acel 0—1 de la Valencia, în fond o reeditare a unui alt 0—2, cînd tricolorii se gîndeau nu atît la joc, cît la faptul că le lipsesc 15 minute ca să ajungă la Buenos Aires. Cînd spunem previzibile ne gîndim chiar și la prima înfrîngere din palmaresul [illegible] la care a contribuit în primul rînd jocul stereotip al echipei noastre [illegible]. În categoria previzibilului intră și acel 2—2 cu Spania, în fond o reeditare, prin șablon tehnico-tactic, a unui alt 2—2, la București, cînd penaltyul obținut de Crișan a făcut să se [illegible] scorul după o partidă dominată de spanioli.

Dacă palmaresul apare ca acceptabil, impresia de insatisfacție este determinată de CALITATEA PRECARĂ A MAJORITĂȚII JOCURILOR. La un sondaj printre cronicari cele opt meciuri ale sezonului 1978—79 primesc următoarele note, în ordine :

6,5 cu Polonia ; 7,5 cu Iugoslavia ; 5 cu Spania, la Valencia ; 5 cu Grecia la Atena ; 6 cu Israel ; 7 cu Grecia la București ; 5,5 cu Spania, la Craiova ; 6 cu R.D. Germană. Deci, o medie de 6, care, oricît ar fi de subiectivă, pledează pentru calitatea slabă a jocurilor, în care momentele de vîrf sînt meciul cu Iugoslavia, iar reversul lui se plasează la Atena, în meciul cu Grecia, fără a uita și jocul slab din partida cu Spania, de la Craiova, care si-a pus amprenta asupra întregului sezon.

Sigur că rezultatul de la Craiova, echivalent cu eliminarea practică a echipei naționale din campionatul european a produs o decepție, dar adevărata decepție a iubitorilor fotbalului este aceea că ECHIPA NAȚIONALĂ NU ADUCE NIMIC NOU, NU „SE ADUNĂ", AȘA CUM S-A ÎNTÎMPLAT ACUM 10 ANI, NU SE CONSTITUIE ÎNTR-O FORMULĂ TEHNICĂ ȘI PSIHICĂ APTĂ SĂ OFERE O PERSPECTIVĂ DE DOI-TREI ANI. Impresia generală, perfect adevărată, este aceea că echipa națională se „adună" de la un meci la altul [illegible] În absența elanului atît de necesar, a unui cadru tehnico-tactic [illegible]. Faptul că [illegible] ceva nou este confirmat și de un paradox înregistrat în cursul acestui an. [illegible] a fost suficient ca Dobrin să fie chemat [illegible], după o lungă absență, pentru ca elementul inedit să dinamizeze atît echipa, cît și tribunele.

Itinerarul unei echipe naționale pe parcursul unui an competițional poate fi urmărit în fel și chip, cu atît mai mult cu cît comentatorul are mereu avantajul de a trata totul post-factum. [illegible] Ar fi prea facil să spui acum [illegible] în Spania, că meciurile cu Grecia și cu Israel n-ar fi trebuit să fie contractate, ele fiind o simplă promenadă în decembrie, că absența lui Crișan, „spaima spaniolilor", la Craiova a fost o greșeală copilărească etc., etc. [illegible] reflectat pe deplin și în timiditatea tricolorilor pe terenurile străine, fie că e vorba de Valencia, Berlin, Atena sau Tel Aviv. Să adăugăm la toate acestea faptul că 9 din 10 arbitri conduc „pentru echipa gazdă", pentru a ne da seama că aceasta este o nouă sursă de compromitere a întrecerii, de diluare a unui campionat și așa diluat de numărul mare al echipelor. În sfîrșit, dar nu în ultimul rînd, să amintim că acest climat de temporizare veșnică este întreținut și de marile concesii făcute jucătorilor, a căror dominantă nu mai este fotbalul. Exemplele sînt atît de numeroase, încît citarea unor nume ca Balaci, Coman, C. Zamfir, Dumitru ar lăsa impresia unei delimitări neprincipiale.

Ajungînd aici, să revenim la echipa națională. La startul „magistraturii" sale, acum trei ani și jumătate, Ștefan Covaci spunea răspunzînd întrebării legate de schimbările intervenite în fotbalul european : „În fotbalul european a dispărut pușlamaua simpatică pe care o scoți din restaurant ca să marcheze goluri... Vremea boemei fotbalistice a trecut". Din păcate, istoria ultimului an al echipei naționale atestă renunțarea la acest principiu. Rînd pe rînd, au fost chemați jucători care și-au construit cariera internațională [illegible], care s-au încadrat perfect în noțiunea „pușlamalei simpatice", care au demonstrat de nenumărate rînduri că nu știu sau nu pot să arunce, în momentele cheie, întreaga energie de care sînt capabili.

AȘADAR, CADRUL MORAL AL ECHIPEI NAȚIONALE A FOST SUBORDONAT CADRULUI AȘA-ZIS TEHNICO-TACTIC.

Să vedem acum în ce a constat cadrul tehnico-tactic ?

El s-a bazat pe amintirea „Ghetei de aur" a lui Dudu Georgescu, pe refuzul de a accepta ideea că Dumitru e în declin, pe erezia extremelor rapide, pe tratarea deseori superficială a problemelor liniei de mijloc, cheia de boltă a fotbalului modern, începînd cu Anglia 1966, Brazilia 1970, Ajax 1972, Liverpool 1976 etc. etc.

Cu alte cuvinte, echipa noastră națională n-a reușit să cultive jucătorul de caracter, capabil să facă față sarcinilor dure. Ea s-a bazat pe reperele ATÎT DE RELATIVE ale detentei lui Dudu Georgescu, ale poftei de joc a lui Dumitru, ale existenței unei apărări imediate, alcătuite cu închizători tip [illegible] și cu alergători tip Romilă. Toate aceste repere relative s-au aliniat în mod fericit cu astrele, într-o seară, la Zagreb, dar, în rest, au făcut jocul bunului plac al jucătorilor, poftei de joc și, mai ales, ideii că minutele curg în favoarea noastră.

Vom rezista și tentației de a da soluții tehnico-tactice specialiștilor. Dar nu putem omite faptul că în fotbalul românesc, ținînd seama de valoarea jucătorilor, care nu e deloc în creștere, a existat un cadru tehnico-tactic care a produs mult mai mult decît suma valorilor individuale. Acesta a fost cadrul tehnico-tactic al lui 4—4—2, care i-a adus Rapidului singurul său titlu național, care a purtat echipa noastră națională în Mexic și, dacă vreți, care a permis echipei din Baia Mare să fie, rînd pe rînd, superioară — ca manieră — mai tuturor echipelor consacrate din fotbalul nostru.

Cadrul tehnico-tactic al lui 4—4—2 este mai mult decît o încadrare teoretică. El este o invitație la muncă și cinste. El nu poate fi conceput cu o linie de mijloc eterogenă, împărțită pe categorii de efort. De asemenea, el invită la producerea unor vîrfuri prin excelență active și nu a unor înaintași izolați, care stau de vorbă cu stoperii adverși.

Aspectul selecției morale și cel al cadrului tehnic eficace sînt două noțiuni care se întrepătrund. Din păcate, în campionatul nostru nici nu poate fi vorba de așa ceva. Echipa în deplasare știe că va pierde, ea avînd de partea sa doar speranța minutelor care curg și, în unele cazuri, speranța unui contraatac bazat mai ales pe greșeala apărării prea avîntate a gazdelor. Pe de altă parte, echipa gazdă începe să uite tot mai mult taina atacului, deoarece ea își exercită ofensiva din două în două săptămîni, fiind preocupată în rest de organizarea bătăliei pentru obținerea unui punct, cu mijloacele fotbalului sau (mai ales) fără ele.

Sigur că echipa națională ar putea invoca scuza că și ea este opera campionatului. Dar e o scuză lipsită de valabilitate. Datoria ei este de a pune la loc de cinste cadrul moral și cel tehnico-tactic.

Cineva trebuie să înceapă. Iar echipa națională are în primul rînd această obligație. Adoptînd tactica curgerii minutelor și a „ciupelii", tricolorii au ajuns să aibă — acum — doar perspectiva unor jocuri amicale. Oare nu a venit timpul ca ei să pună pe prim plan fotbalul ? Nu demult se spunea — cu mult aplomb — că echipa națională trebuie să fie un CLUB de elită, în care urmează să aibă acces doar cei care înțeleg să răspundă onoarei de a îmbrăca tricoul ei. Dar, pe parcurs, acest club de elită a cam fost deschis oricui, sfîrșind prin a fi un fel de birou de schimb, în care s-a făcut apel deseori și la jucători de mult uitați, care au înțeles, primii, că sînt invitați de conjunctură, ca un fel de recunoaștere a faptului că NOUA ECHIPĂ NAȚIONALĂ ESTE, DE FAPT, UN AMALGAM DE CRITERII, STILURI și TENDINȚE. De aici și pînă la dispariția elanului și a coeziunii n-a fost decît un pas.

Ioan CHIRILĂ

2 „OLIMPICII" AU PORNIT CA O ECHIPĂ ȘI AU SFÎRȘIT CA 11 TRICOURI...

...Au trecut de atunci aproape 16 ani. Patru cicluri olimpice. De la Olimpiada de la Tokio — 1964 — fotbalul nostru n-a mai fost reprezentat la un turneu final. Era și normal ca prezența la Moscova să constituie un obiectiv important, pentru ca fotbalul, care dispune de condiții la fel de bune (sau, poate, chiar mai bune) decît celelalte discipline, să se înscrie în „familia olimpicilor" cu vigoare și, implicit, cu rezultate pe măsura dragostei cu care sutele de mii de oameni îl înconjoară. Dar, iată, OBIECTIVUL N-A FOST REALIZAT. Dimpotrivă, un drum început cu atîtea speranțe s-a întrerupt în fața primului adversar (echipa olimpică a Ungariei), deși unii încercau să-i „cîntărească" deja șansele în confruntările cu reprezentativele Cehoslovaciei și Poloniei. Echipa noastră olimpică, să parafrazăm titlul unui film mai vechi, n-a dansat decît... o primăvară, adică a jucat un sezon de meciuri amicale, care a avut ca „punct de vîrf" dubla întîlnire cu Ungaria.

Și, totuși, au fost rulați 26 de jucători

„Scurta istorie" a lotului nostru olimpic a început în iarnă, în perioada de pregătiri. Primele zile de ianuarie i-au găsit pe olimpici la Poiana Brașov, după care, la 20 ianuarie, la Brașov, ei au susținut primul joc de verificare cu Sportul studențesc, urmat, a doua zi, de cel cu I.C.I.M. Amintind cele două formații, vom prezenta, de fapt, lotul cu care s-a plecat la drum : **Bucu — M. Zamfir, Ștefănescu Cîrstea, Ivan — Iovănescu (Bărbulescu), Mulțescu, Augustin (Stoica) — D. Nicolae, Cămătaru, Marcu (Stan) ; Coman — Tilihoi, Al. Nicolae, Stancu, Purima — Iovănescu (D. Nicolae), Stoica, Augustin — Bărbulescu, Radu II, Stan (Cămătaru).** 20 de jucători, printre care opt de la F.C. Argeș, osatura viitoarei echipe olimpice, care avea să fie condusă de antrenorii Fl. Halagian și I. Marica, la care avea să se adauge antrenorul coordonator C. Drăgușin. După aceea, cîteva jocuri au dat speranțe că s-a pornit pe un drum bun, adică meciul cu selecționata de tineret a Cehoslovaciei (deși la 2 februarie era greu să se tragă concluzii), apoi partida cu Hajduk Split, din cadrul turneului din Iugoslavia. Aparent de o omogenitate aparte față de alte loturi precedente, lotul olimpic avea să cunoască destul de multe modificări, căci pînă la meciul retur cu Ungaria, de la Miskolc, au fost rulați 26 de jucători, unii mai mult, alții mai puțin. **Coman** și **T. Stoica** au fost accidentați, **Koller**, folosit puțin, n-a mai fost convocat, **Beldeanu** a fost „olimpic" doar 20 de minute; pe parcurs a apărut și... a dispărut ca un meteorit portarul **Anuței**, chemat la lot mai înainte ca toți jucătorii de Divizia A să-l fi cunoscut (iar Bucu, prima rezervă a lui Coman, a devenit al treilea — mai precis spectator — la meciul cu Cehoslovacia); **Marcu** (după revenirea din Iugoslavia), apoi **M. Zamfir** și **Ștefănescu** au fost trecuți la lotul A, pentru meciul cu Spania. Ultimii doi au revenit, împreună cu **M. Răducanu** și **Cămătaru**, dar Marcu nu. **Mulțescu**, accidentat între timp, a ieșit pe nesimțite din lotul olimpic. Tîrgovișteanul **Fl. Grigore** s-a autoeliminat. Pentru primul meci cu Ungaria el a venit la Pitești cu mîinile în buzunar, fără echipament, și după ce a declarat că are o întindere musculară a întrebat imediat **„Eu cînd plec acasă ?"**, fără să încerce o recuperare la lotul olimpic, unde s-ar fi bucurat de atenție și de un tratament mai bun decît la Tîrgoviște. Și pentru această ciudată optică, Fl. Grigore n-a mai fost bun pentru olimpici, dar a fost chemat la... reprezentativa A, pentru meciul de la Berlin, meci în care a jucat și **Koller**, ultimul pe postul pe care Ivan făcuse cu o zi înainte figurație pe gazonul din Miskolc.

Problemele meciului în deplasare

18 aprilie. Pitești. România — Ungaria 2—0. O undă de speranță în realizarea obiectivului. S-a trecut însă cam ușor peste carențele de ordin tehnic și tactic, peste marile ratări care aveau să coste la ora bilanțului după al doilea joc, cu Ungaria. S-au găsit o mie de motive pentru a justifica forma slabă dovedită de cei mai mulți dintre olimpici în meciurile de campionat, comportare exprimată de media notelor, care oscila la cote de 6,85—6,75—6,50.

În sfîrșit, a venit perioada pregătirii meciului de la Miskolc. În lot a fost adus și **Aurică Rădulescu.** Din primele zile jucătorii erau marcați de o stare de neliniște. La Sinaia, în aerul proaspăt de munte, 4—5 dintre ei se plîngeau că n-au putut dormi în prima noapte. Tineri de 21, 22, 23 de ani cu insomnie ! Dealtfel, antrenamentele s-au apropiat de conținutul și intensitatea cerută spre finalul stagiului. Testele arătau că unii sînt obosiți. În plus pe unul îl durea piciorul, pe altul măseaua, al treilea se văita de spate. Parcă era un lot de bolnavi și nu de sportivi. **Echipa noastră olimpică** (ca mai toate echipele noastre) **a arătat că** NU ARE FORȚA FIZICĂ, DAR MAI ALES MORALĂ SĂ SUSȚINĂ UN JOC CU MIZĂ ÎN DEPLASARE, **că nu îndrăznește să pună probleme adversarului, deși se știe cît de falimentară este doar arma apărării.** La Miskolc gazdele nu erau prea convinse că vor obține calificarea (cel puțin așa au declarat la conferința de presă, spunînd că ambele echipe joacă modest și acel 2-0 va cîntări greu). Și au existat atîtea momente cînd echipa Ungariei a dovedit slăbiciuni. De TEAMĂ, din cauza unei GREȘITE TACTICI DE JOC, fotbaliștii noștri n-au profitat de situații. **De ce au mai fost, atunci, urmărite meciurile de pregătire ale Ungariei ? Doar pentru a vedea cum atacă sau și pentru a-i descoperi carențele din defensivă ?** Oricît de bine s-ar apăra o formație, dominată insistent, ea cedează. Și echipa noastră a cedat, în frunte cu portarul **Speriatu** și cu fundașul **Ivan,** care, oricît ar vrea el, la cei 33 de ani nu mai poate fi apt pentru o echipă națională. Și „omul" de lîngă el, Cîrstea are 30 de ani, deci a trecut de vîrful formei sale sportive, fără să aibă, în schimb, atuul experienței meciurilor internaționale. Cu o echipă eterogenă pe planul pregătirii tactice și psihice, cu **jucători care mai tot timpul se văicăreau, profitînd și de** INDULGENȚA ANTRENORILOR, **cu fotbaliști cu mult mai multe pretenții decît obligații,** echipa olimpică a pierdut calificarea, consolîndu-se doar cu succesul de la Pitești, o victorie platonică, bună doar în palmares. Să nu uităm că în jocurile ei de verificare echipa n-a marcat în deplasare decît trei goluri (dintre care unul cu divizionara B din Kikinda, iar altul în Cipru), în timp ce succesele i-au surîs, destul de greu, mai ales la Pitești, cu F. C. Sochaux, cu olimpicii cehoslovaci și cu Ungaria. **Iată carențele spre care conducerea tehnică a lotului** AR FI TREBUIT **să-și îndrepte atenția și nu spre probleme adiacente, căutate doar pentru** A GĂSI ALIBIURI, **care nu folosesc însă nimănui.**

Constantin ALEXE

3 LOTUL DE TINERET N-ARE CÎND SĂ ÎNVEȚE... JOCUL

Reprezentativa de tineret a străbătut unul dintre cele mai agitate sezoane ale activității ei. Acel usturător eșec de la Tirana, din finalul anului competițional 1978, a determinat (pe bună dreptate) schimbarea conducerii tehnice, asigurată în „stagiunea de toamnă", de cuplul I. Voica — V. Kraus. Noii antrenori, **V. Mateianu** și **C. Frățilă**, n-au efectuat schimbări structurale în lotul cu care au pornit la treabă în această primăvară, baza grupului de selecționați constituind-o tot osatura vechii echipe. **Se încearcă însă un JOC NOU, se încearcă aplicarea ideilor pe care antrenorul principal le practică cu echipa lui de club, F.C. Baia Mare.** Trebuie să spunem că schimbarea pe care grăbiții o așteptau nu s-a produs peste noapte. Nici pe tabloul rezultatelor — care au rămas în zona submediocrității — și nici în fondul jocului. Dar, atunci cînd a preluat răspunderea echipei de speranțe a fotbalului nostru, antrenorul V. Mateianu solicita — perfect îndreptățit — o perioadă mai îndelungată de timp, ținînd cont că marea majoritate a selecționaților trebuie **să învețe o lecție nouă. Iată de ce considerăm că „magistratura Mateianu" nu poate fi încă apreciată. Un lucru se poate reaminti însă (subiectul a mai fost tratat în paginile noastre) și anume situația deloc normală, deloc folositoare care a intervenit în viața echipei noastre de tineret : o lungă și de nedorit întrerupere a activității. Ultimele două acțiuni ale programului său de primăvară s-au decomandat (jocul cu echipa de tineret a Cehoslovaciei și un turneu în Kuweit), astfel că acțiunile pentru continuarea finisării lotului se amînă tocmai pentru toamnă, după luni pierdute.**

REZULTATELE SEZONULUI COMPETIȚIONAL 1978/1979

Toamna anului 1978 : cu echipa R. D. Germane (amical, în deplasare) 0—1 ; cu Cernomoreț Burgas (amical, acasă) 3—0 ; cu echipa R. P. Ungare (preliminariile C.E., în deplasare) 0—1 ; cu echipa Turciei (preliminariile C.E., acasă) 2—1 ; cu echipa Albaniei (meci-tur în Cupa balcanică, acasă) 3—1 ; cu echipa Albaniei (meci-retur în Cupa balcanică, în deplasare) 1—7.

Primăvara anului 1979 : cu echipa R. D. Germane (amical, acasă) 1—0 ; cu echipa bulgară Botev Vrața (amical, acasă) 4—0; cu echipa braziliană Santa Cruz (amical, acasă) 2—4 ; cu echipa Turciei (în preliminariile C.E., în deplasare) 0—2.

În toate jocurile inter-țări, este vorba de selecționatele similare (de tineret) ale țărilor respective.

Acesta ar fi un aspect al actualității. Noi, făcînd o retrospectivă asupra „stagiunii" 1978/79, **nu putem omite toamna foarte tristă pe care ne-au rezervat-o cei de la care așteptam mai multe speranțe și bucurii. Modul cum au evoluat tinerii internaționali în partidele oficiale se vede în tabloul alăturat, care vorbește de la sine — iarăși ! — despre complet opusa comportare, despre rezultatele slabe, din partidele contînd pentru C.E. sau Cupa balcanică în comparație cu cele din neobligantele partide amicale.** Încă de aici, această gravă lacună a fotbaliștilor își face apariția. Mai tîrziu o descoperim și la „olimpici" și la echipa A, ea se face simțită cvasipermanent și la echipele de club, cînd sosesc cupele europene.

Pe lîngă „fața nouă" a jocului, actuala conducere tehnică trebuie să îndepărteze această extrem de dăunătoare stare de spirit care se manifestă uneori și face să apară pe tabloul rezultatelor internaționale, în dreptul jocurilor echipelor noastre, scoruri penibile, rușinoase.

A constitui din echipa de tineret un unsprezece de luptă și de mare unitate sufletească, capabil să reziste șocurilor psihice pe care le provoacă orice meci cu miză, iată ce ni se pare a fi (mai important poate decît orice în momentul de față) principalul scop al muncii antrenorilor și — mai cu seamă — al preo-

TABLOUL SELECȚIONĂRILOR

Au fost convocați de cel puțin trei ori, deci componenți de bază ai lotului de tineret, următorii jucători :

Mîndrilă, Lazăr, Ducadam (portari), **Andreicuți, Stancu, I. Gheorghe, Condruc, Sabău, Zare** (fundași), **Florean, Vamanu, I. Mureșan, Țicleanu, Vidican** (mijlocași), **Chitaru, Terheș, Biro I, A. Ionescu, Antohi** (atacanți).

Au fost convocați de maximum două ori (cei mai mulți o dată), deci apariții întîmplătoare în lot, jucătorii : **Șai** (portar), **I. Marin, Gall, Anghelina, Tornoreanu, Koller, Bărbulescu, Bubela, Kiss, Telescu, Borz** (fundași), **Șt. Popa, Orac, Iovănescu, Irimescu, Mușat, Klein, Balaci, Lupău, Coman, Coraș, Oancea** (atacanți). **Total** jucători selecționați : **41.**

cupării jucătorilor. Tinerețe înseamnă avînt, elan, curaj, combativitate. Asta vrem să vedem în jocul acestei echipe în sezonul de toamnă cînd, sperăm, va beneficia și de un program bogat, pretențios, adică un program care să o stimuleze, SĂ O URCE, NU SĂ O COBOARE.

Eftimie IONESCU

Cele două meciuri amicale dintre selecționatele de juniori (jucători de 16—17 ani) ale țării noastre și Franței, mai ales cel disputat pe stadionul Autobuzul, au ARĂTAT celor care le-au urmărit :

1. **Că fotbalul actual nu se mai poate juca lent, cu încetinitorul, negîndit, la întîmplare.** Perez, Goudet, Blanc, Poulain, Sassus, Ferreri au evoluat tot timpul în... viteza a patra. Cu pase și driblinguri în viteză. Cu pătrunderi în viteză. Cu șuturi puternice din viteză. Totul era subordonat mișcării efectuate în ritm debordant ;

2. **Că foarte puțini dintre tinerii noștri jucători au reușit, în cele două meciuri, să țină pasul cu adversarii întîlniți.** Ei n-au găsit nici măcar REPLICA cea mai potrivită dintr-un registru tactic, pierzîndu-și complet capul după un gol primit dintr-o lovitură liberă. Iar cînd o echipă de 16—17 ani „realizează" o asemenea contraperformanță ea trage, fără voia sa, un veritabil semnal de alarmă. O ALARMĂ care trebuie să dea serios **de gîndit tuturor celor care răspund de soarta fotbalului nostru. Tocmai pentru că este vorba de** VIITORUL **lui. Cu jucători care nu știu să facă un stop corect, să paseze precis și oportun, să se desprindă măcar o** dată de adversarul direct, să șuteze în clipa cea mai favorabilă — toate aceste minusuri caracterizînd CALITATEA muncii antrenorilor ! — nu se mai poate ieși în lume, nu se pot obține rezultatele solicitate și dorite.

Și cînd te gîndești că acum 22 de ani (octombrie 1957) echipa noastră de juniori învingea pe cea a Iugoslaviei cu 5—1 !

4 REZULTATUL CEL MAI ALARMANT: 1-5 CU JUNIORII FRANCEZI!

Acum 22 de ani juniorii români îi învingeau pe cei iugoslavi cu... 5-1!

Ce trebuie făcut ?

Ce au făcut în primăvara acestui an profesorii de sport din Brașov și cei de la Clubul sportiv școlar Brașovia, una dintre unitățile Ministerului Educației și Învățămîntului cel mai bine organizată. Și pentru a afla... marele secret, să-i dăm cuvîntul entuziastului Ion Vulcăneanu, directorul clubului brașovean. **„Ne-am străduit să facem la nivelul județului exact ce a făcut Bela Karoly cu gimnastica la nivelul întregului teritoriu. Adică să trecem prin sita unei selecții generale pe toți elevii de la clasele a 3-a la a 8-a. Prima fază a acțiunii a vizat selecțiile la nivelul celor 29 de școli. Peste 10 000 de elevi au fost supuși probelor de 30, 600, 1000 m plat și celei de îndemînare specifică.** Cei 1600 reținuți au „parcurs" apoi a doua fază — pe stadion — cînd calificativele au fost date de profesorii de la Clubul sportiv școlar. Și 1100 au căzut la examenele date. Cei 500 rămași vor trebui să treacă alte probe, mult mai pretențioase, pînă cînd vor rămîne cei care corespund cu adevărat..."

Adică cei cu însușirile NECESARE practicării fotbalului modern. Nu știm dacă vor fi mulți. Dar chiar dacă vor fi numai doi sau trei, tot este CEVA. Pentru că sperăm ca și alte cluburi să procedeze în același fel. Pentru a putea fi găsite veritabilele talente.

Pentru că ele există.

Pentru că fotbalul nostru are nevoie de ele. De ele și de oameni care să le cultive la parametrii cei mai ridicați ceruți de marea performanță **(L.D.)**

5 CELE 300 DE ZILE ALE PROMOȚIEI LUI IOVAN ȘI GEOLGĂU... ...COMPROMISE ÎN 80 DE MINUTE LA BRAȘOV

Un mare paradox: juniorii au învins de patru ori selecționata Bulgariei, finalista Turneului U. E. F. A.!

Spre deosebire de celelalte echipe reprezentative ale fotbalului nostru, selecționata de juniori are o istorie aparte. Are, într-un fel, soarta libelulei... Ea trebuie să-și trăiască viața intens, într-un timp foarte scurt, de maximum 10 luni. Această echipă se „naște" în vara fiecărui an (în tabăra națională, de regulă organizată la Bistrița) și „moare" în primăvara anului următor. „Moare" în două situații : după preliminariile U.E.F.A., ratînd calificarea (caz... obișnuit la noi), sau după turneul final U.E.F.A. (caz rar la noi). Ultima calificare obținută a fost aceea din primăvara anului 1974, cînd promoția lui Balaci, Leac, Augustin, Vrînceanu și Moraru a eliminat din cursă echipa lui Abramczik, selecționata vest-germană. **De atunci și pînă în prezent, EȘEC DUPĂ EȘEC, REGRETE PESTE REGRETE, LAMENTĂRI ȘI SCUZE.** Nici grupul de talente al promoției '79 (Nițu, Pop, Iovan, Geolgău, Turcu, D. Zamfir) n-a reușit să treacă de dificilul prag al calificărilor. Făcînd bilanțul acestei selecționate, observăm, totuși, cîteva lucruri destul de instructive.

Prima dintre constatări se referă la faptul că a existat un pronunțat „echilibru" între apărarea și atacul echipei. **Apărarea — în frunte cu Nițu și Iovan — a primit prea multe goluri (22).** La rîndul lui, **atacul** (condus de Geolgău), într-o structură nouă, cu două vîrfuri (Turcu și Dorel Zamfir), **n-a găsit prea ușor drumul spre poarta adversă ; sau,** dacă l-a găsit, n-a reușit să fructifice situațiile favorabile, marcînd ceva mai mult de un gol de meci (25). Prea puțin pentru a obține calificări care se decid la golaveraj !

O a doua constatare care se desprinde din tabloul rezultatelor este aceea că echipa a reușit să învingă, în partide amicale și oficiale, adversari de netrecut în ultimul timp. **Ea a cîștigat de patru ori în fața Bulgariei (finalista turneului U.E.F.A.), dintre care o dată pe teren neutru, la Izmir, iar o dată chiar la Sofia ! Aceeași promoție a lui Turcu și Geolgău a reușit să stopeze din cursa calificării și puternica formație a Uniunii Sovietice** (de mai multe ori campioana Europei), întrecînd-o pe teren propriu fără drept de apel. La fel de notabile ni se par și victoriile din meciurile cu echipele Cehoslovaciei și R. D. Germane.

Prin urmare, echipa U.E.F.A. '79 A AVUT UN POTENȚIAL BUN ; a avut resurse apreciabile. N-a reușit, însă, ceea ce TREBUIA să reușească în primul rînd : calificarea. Acesta era **obiectivul ei primordial !** Și nu și l-a îndeplinit deoarece, așa cum am mai subliniat și cu alt prilej, ea a pășit cu stîngul pe drumul celor 10 luni de viață și a călcat... strîmb, la Brașov, în partida de debut : 0—3 cu Ungaria ! Cauzele se cunosc. **LIPSA unei concepții unitare în pregătire ; LIPSA unor condiții corespunzătoare la centrul național, LIPSA de principialitate în luarea unor decizii față de unii sau alții dintre componenții clubului Luceafărul, plus alte cîteva LIPSURI de mai mică importanță.** Toate acestea au dus la acel prim pas stîngaci, soldat cu cea mai usturătoare înfrîngere a juniorilor noștri pe teren propriu. Pe parcursul drumului, situația s-a mai îmbunătățit. Buna pregătire din iarnă, efectuată de antrenorii R. Cosmoc și Gh. Cosma s-a materializat pozitiv în „campania de primăvară", cînd echipa a suferit doar un singur eșec. Apariția în reprezentativă a unor jucători ca V. Nicolae, Costescu, Ralea, Mărginean, cu o contribuție decisivă în obținerea bunelor rezultate din perioada februarie—aprilie '79, a demonstrat că fotbalul nostru ARE SUFICIENTE TALENTE, că ele trebuie căutate cu tenacitate și aduse în prim-plan, în reprezentativa de juniori. Este un deziderat major și stringent, acuitatea lui fiind pusă și de acel recent... 1—5 din partida cu juniorii francezi de pe stadionul Autobuzul din Capitală.

Turneul Prietenia Gera (R.D.G.) :

România — U.R.S.S.	1—4
România — Polonia	2—2
România — Cehoslovacia	2—0
România — R.P.D. Coreeană	2—1
România — R. S. Vietnam	1—1

Turneul Balcanic Izmir (Turcia) :

România — Bulgaria	2—1
România — Albania	1—1
România — Turcia	1—1

Preliminariile Turneului U.E.F.A. :

România — Ungaria	0—3
Ungaria — România	2—1
România — U.R.S.S.	3—1
U.R.S.S. — România	1—1

Jocuri amicale :

România — Bulgaria	1—0
România — R.D. Germană	1—0
România — Bulgaria	2—0
R.D. Germană — România	0—1
R.D. Germană — România	3—0
Bulgaria — România	1—2
România — Algeria	1—0

Bilanț general : 19 10 5 4 25—22

Laurențiu DUMITRESCU

CUM VA ARĂTA „PODIUMUL DE PREMIERE" AL DIVIZIEI A?

● Mîine, la Pitești, prima simplificare ● F.C. Argeș și Steaua luptă pentru victorie ● Dinamo așteaptă un... joc egal în Trivale

Miercuri seara, după terminarea jocurilor etapei trecute, în redacția noastră au zbîrnîit telefoanele, atît cele interurbane cît și Capitala. O singură întrebare vizînd șansele de cîștigare a campionatului : **„Cine, cu cine, mai are de jucat ?"** În aceste cîteva rînduri, vom răspunde întrebării, pentru a descongestiona rețeaua telefonică, duminică seara, după terminarea etapei. Așadar mai au de jucat :

F. C. ARGEȘ — 39 puncte — cu STEAUA (acasă), cu OLIMPIA (a), cu DINAMO (în deplasare).

STEAUA — 38 puncte — cu F. C. ARGEȘ (d), cu F. C. BAIA MARE (a), cu JIUL (d).

DINAMO — 38 puncte — cu S. C. BACĂU (a), cu POLITEHNICA IAȘI (d), cu F.C. ARGEȘ (a).

Teoretic, dacă adăugăm celor trei echipe victoriile presupuse pe teren propriu, clasamentul final ar arăta astfel :

1. F. C. ARGEȘ — 43
2. DINAMO — 42
3. STEAUA — 40

Bineînțeles că acceptarea automată a calculului teoretic al „victoriei acasă" este un simplu joc, deoarece **în cazul acestor trei echipe fruntașe punctele sau punctul obținut în deplasare, chiar dacă nu sînt ceva curent, nu reprezintă o surpriză.**

Dacă acceptăm ca fiind logice victoriile lui F.C. Argeș (cu Steaua) și Dinamo (cu F.C. Argeș), pe teren propriu, fiind vorba de jocuri între echipe de forțe aproximativ egale care știu să beneficieze și de avantajul terenului, ajungem la următoarele concluzii :

● **F. C. Argeș, cîștigînd duminică, la Pitești, o elimină practic pe Steaua din cursa pentru titlu,** deoarece, cu victoria normală asupra Olimpiei, ajunge la un total de 43 de puncte, care nu ar mai fi la îndemîna echipei lui Constantin.

● Rămînînd „în două", **F. C. Argeș și Dinamo vor lupta probabil pînă la ultimul fluier final.** E adevărat că F. C. Argeș, prin victoria logică asupra Olimpiei, se va putea prezenta la București cu 43 de puncte înaintea ultimei etape, dar Dinamo are șanse, în continuare, cu presupusele două puncte din partida cu Sport Club și cu perspectiva, e adevărat, „subțire", a unui punct la Iași. Prezentîndu-se cu 41 de puncte (numai în acest caz !) Dinamo are varianta victoriei asupra lui F. C. Argeș, bineînțeles **nu** și în cazul în care F. C. Argeș ar realiza un scor categoric în partida cu Olimpia, pe teren propriu.

În speranța că v-am prezentat perspectivele teoretice și cîteva din cele practice, să nu omitem faptul că o eventuală victorie a Stelei la Pitești răstoarnă tot acest eșafodaj. Deci, la Pitești, un derby în care ambele echipe joacă la victorie, iar Dinamo așteaptă un... joc egal.

Divizia de juniori

UNIVERSITATEA CRAIOVA LA UN PAS DE TITLU

● Scurte considerații pe marginea partidei derby

La Craiova s-a disputat **miercuri partida derby a actualului** campionat divizionar **de** juniori : Universitatea — Corvinul Hunedoara. Tinerii jucători craioveni au cîștigat **cu 2—1,** pe deplin meritat, dar după mari emoții. Iată cîteva considerații pe marginea acestui meci : ● Ambele echipe au avut cîte un libero în formă — Voica și, respectiv, Boroș ● Echipa antrenată de Silviu Stănescu a pasat mai bine, hunedorenii au excelat, însă, printr-un marcaj strict ● Ploscaru de la Corvinul a deschis scorul, în min. 21, la o dublă greșeală Balaban — Gîrleșteanu. A fost singurul șut expediat de oaspeți în prima repriză spre poarta celui mai mare dintre frații Predulescu (Victor) ● De partea cealaltă — „bombardament" spre buturile apărate inspirat de Deac. Au fost 27 de șuturi, dintre care doar două s-au transformat în goluri ● A egalat Irimescu, dintr-un penalty acordat la un fault asupra lui **A.** Popescu, iar golul victoriei l-a marcat A. Popescu dintr-o centrare din viteză a lui Irimescu. Cei doi jucători s-au aflat, așadar, la baza victoriei craiovenilor ● Finalul meciului a fost cu... scîntei și cu o eliminare, a portarului Universității ● Arbitrul A. Jurja a condus cu multe greșeli, el nereușind să aprecieze cu exactitate cînd este fault și cînd este joc viguros, atletic. ● Iată alcătuirea celor mai bune două echipe ale campionatului: **Universitatea:** V. Predulescu — T. Popescu (min. 36 Murgan), Dinu, Voica, Badea — Balaban, Matei, Gîrleșteanu — **A.** Popescu, Irimescu, Trifu. **Corvinul :** Deac — Lăcătuș, Andone, Boroș, Oniga — Mechenici, Moldovan, Ploscaru — Păucean, Szatmari, Gabor ● Prin victoria obținută în fața Corvinului, Universitatea Craiova a făcut pasul decisiv spre titlul de campioană. **(L.D.)**

CLASAMENTUL

1. „U" CRAIOVA	31	23	2	6	81—23	48
2. S.C. Bacău	31	19	6	6	52—30	44
3. Corvinul	31	18	6	7	69—24	42
4. F.C. Baia M.	31	14	9	8	49—34	37
5. U.T.A.	31	15	6	10	37—34	36
6. A.S.A. Tg. M.	31	14	7	10	71—43	35
7. Sportul stud.	31	13	9	9	47—37	35
8. Politehnica Tim.	31	15	4	12	23—30	34
9. F.C. Argeș	31	13	6	12	40—30	32
10. Olimpia	31	12	7	12	38—46	31
11. Steaua	31	10	9	12	30—37	29
12. F.C. Bihor	31	12	4	15	47—47	28
13. Politehnica Iași	31	11	5	15	46—62	27
14. C.S. Tîrgoviște	31	11	2	18	39—55	24
15. Dinamo	31	7	8	16	24—46	22
16. Jiul	31	8	5	18	25—50	21
17. Chimia Rm. V.	31	6	5	20	24—63	17
18. Gloria Buzău	31	4	8	19	28—79	16

PROGRAMUL ȘI ARBITRII ETAPEI DE MÎINE A DIVIZIEI B

SERIA I : Relon — Ceahlăul P. Neamț — Portul Constanța : **D. Ghețu** (București), Muscelul Cîmpulung — Victoria Tecuci : **B. Șerban** (Craiova), I.C.I.M. Brașov — Delta Tulcea : **L. Vescan** (Aiud), C.S.M. Suceava — F.C.M. Galați : **N. Raab** (Cîmpia Turzii), Constructorul Iași — Viitorul Vaslui : **C. Voicu** (București), Minerul Gura Humorului — Tractorul Brașov : **Max. Popescu** (București), F.C. Constanța — F.C. Brăila : **L. Petö** (Mediaș), Progresul Brăila — Steagul roșu Brașov : **F. Colosi** (București), Nitramonia Făgăraș — Oltul Sf. Gheorghe : **Gh. Manta** (București).

SERIA A II-a : F.C.M. Giurgiu — Rapid București : **M. Feciorescu** (Bacău), Electroputere Craiova — Rulmentul Alexandria : **I. Chilibar** (Pitești), Metalul Plopeni — Autobuzul București : **M. Salomir** (Cluj-Napoca), Petrolul Ploiești — Dinamo Slatina : **T. Balanovici** (Iași), S.N. Oltenița — Poiana Cîmpina : **E. Blacioti** (Constanța), Metalul București — Chimia Tr. Măgurele : **Gh. Ispas** (Constanța), Viitorul Scornicești — Chimia Brazi : **C. Szilaghi** (Baia Mare), Progresul-Vulcan București — Gaz metan Mediaș : **I. Rus** (Tg. Mureș), Șoimii Sibiu — C.S.M. Drobeta Tr. Severin : **V. Tătar** (Hunedoara).

SERIA A III-a : Minerul Cavnic — Înfrățirea Oradea : **C. Săndulescu** (Vaslui), F.C.M. Reșița — Dacia Orăștie : **A. Ianus** (București), Gloria Bistrița — Ind. sîrmei C. Turzii : **V. Constantinescu** (București), Aurul Brad — Metalurgistul Cugir : **D. Ursu** (Brăila), Chimica Tîrnăveni — C.I.L. Sighet : **A. Ilie** (Craiova), Victoria Călan — Minerul Moldova Nouă : **I. Mărgescu** (Pitești), C.F.R. Timișoara — „U" Cluj-Napoca : **C. Ioniță II** (București), Mureșul Deva — U.M. Timișoara : **O. Anderco** (Satu Mare), C.F.R. Cluj-Napoca — Minerul Anina : **C. Matache** (București).